

רבן גמליאל ורבי אליעזר אומריב: נאמנת, משום חזקת כשרות.

אלא דרוסת איש את, שהיית בעולה כבר קודם האירוסין.

ורבי יהושע אומר: לא מפיה אנו חייין! אלא הרי זו בחזקת בעולה לנתין ולממזר עד שתביא ראיה לדבריה.

רבן גמליאל ורבי אליעזר אומריב: נאמנת! ורבי יהושע אומר: לא מפיה אנו חייין, אלא הרי זו בחזקת דרוסת איש עד שתביא ראיה לדבריה.

ואהא קאמר הכא — "ומודה רבי יהושע" שבגוונא שיש לו נאמנות משום "הפה שאסר", אמרינן מיגו אף לרבי יהושע.

ואהא קאמר דהכא מודה רבי יהושע דאמרינן מיגו.

הרי ודאי שלא נאמרו דברי רבי יהושע בקשר למשנה שם, דהתם, מאי מגו איכא?!

הרי ודאי שלא נאמרו דברי רבי יהושע בקשר למשנה שם, דהתם, מאי מגו איכא?!

הניחא לזעירי, דאמר — מאי משמע לשון "מדברת" שאמרה המשנה, נסתרה [התייחדה] עמו, אבל לא ראינו שנבעלה.

בשלמא לרבי אלעזר, דאמר לעיל בגמרא — שנחלקו הבעל והאשה במנה ולא כלום, ולטענת האשה שאמרה "מוכת עץ הייתי קודם האירוסין" הרי שאינו חייב לה אלא מנה, מכיון שאף לפי דבריה לא הייתה בתולה בזמן האירוסין, וסבר רבי אלעזר, שמוכת עץ כתובתה מנה.

אזי שייך לומר שהטעם שנאמנת לרבן גמליאל הוא משום מגו, דאי בעיא אמרה לא נבעלתי, וקאמרה נבעלתי, ולכשר נבעלתי, לכן מהימנא, ורבי יהושע פליג ואמר שאינה נאמנת במיגו, ואהא אמרינן במתניתין "ומודה רבי יהושע" שהיכן שיש לו "הפה שאסר" נאמן במיגו אף לרבי יהושע.

ולטענת הבעל שאמר "דרוסת איש את" — הרי שאינו חייב לה כלום, לפי שמקח טעות הוא, דסבר רבי אלעזר — "כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה אין לה כתובה".

אלא לרב אסי, דאמר — מאי מדברת? נבעלת! מאי מגו איכא? הרי ראוה שנבעלה, ואינה יכולה לומר לא נבעלתי.

אזי שייך לומר, שיש לאשה נאמנות של מגו, דאי בעיא אמרה — "מוכת עץ אני תחתיד", ואית לה מאתיב. וקאמרה מעיקרא — "מוכת עץ הייתי קודם האירוסין" דלית לה אלא מנה, ולכך סבר רבן גמליאל שמחימנא. ורבי יהושע שחלק סבר שלא מועיל המיגו.

ואם כן טעמא דרבי יהושע לא משום דסבירא ליה שלא אמרינן מיגו, ומה שייך לומר במשנתנו "ומודה רבי יהושע", והלא לא נחלק רבי יהושע בזה?

ואם כן שפיר שייך לומר הכא — "מודה רבי יהושע לעניין "הפה שאסר", דמהני.

ואלא שמא תאמר, דקאי דברי רבי יהושע אהא דתנן לעיל (יג א) — הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים. היא אומרת: מוכת עץ אני קודם האירוסין! והוא אומר: לא כי,